

Babbels 2020-1 Renovatie van SMV 10 bouwjaar 1963

Tijdens het najaarstreffen in Almere kwamen wij in contact met leden die hun SMV 10 wilden verkopen. Omdat we een project wilden hebben, was dit een mooie kans. Meerdere techneuten bekeken de SMV en gaven aan dat dit geen topper was. Eigenlijk was er een aantal personen dat aangaf dat het een wrak was. Altijd positief denkend hadden we niet het gevoel dat het een wrak zou zijn. Maar na een aantal weken van voorzichtig de boel uit elkaar halen kunnen we zeggen dat zij echt wel gelijk hebben gehad.

Zwart hout

Toen het demonteren van het interieur begon, werd al snel duidelijk dat de bodem nat en verrot was. Zwart hout is meestal niet echt wat je wilt zien tenzij het Ebbenhout is. Kortom, het zwarte hout was nat en zacht als een spons. Sommige stukken verpulverden bij de eerste aanraking. De elektra draden die langzaam tevoorschijn kwamen, wisselden regelmatig van kleur of dikte. Er liepen zelfs draden die nergens op aangesloten waren. Een aantal draden was aan elkaar verbonden met kroonstenen, plakband of aan elkaar geknoopt. Er waren meerdere mogelijkheden om een accu aan te sluiten; tenminste dat denken wij. Zekeringen waren er wel voor 12 volt maar 220 volt hebben wij nog niet gevonden. Kortom, de elektrische installatie moet in zijn geheel worden vervangen.

Uitdaging

De SMV 10 is van het bouwjaar 1963 en in die 57 jaar heeft het beestje vast wel wat meegemaakt. Zo kwamen we erachter dat een aanrijding van achter en de zijkant een behoorlijke impact moet hebben gehad. De achterkant bestaat uit meerdere stukken aluminium en plamuur. De zijkant heeft een drie meter lange reparatie die men niet heeft kunnen wegwerken en in het zicht blijft zitten. Deze vroegere reparaties maken het ons heel lastig en we weten op dit moment nog niet precies hoe met deze uitdaging om te gaan.

Rottigheid

Met het slopen van de vloer en balken kwam het aluminium te voorschijn (onderbeplating) die op de plekken van het stalen chassis was weggerot. De slotbouten die door de houten balk en chassis behoren te zitten, waren op sommige delen doorgerot. De bouten die nog over waren ben ik met de slijpschijf te lijf gegaan. Toen eenmaal de bouten met een doorslag naar buiten werden geslagen, kwam het chassis ook op sommige plekken naar beneden en bleek totaal verrot. Sommige stalen balken zijn, door het hout wat er in is gestopt om het regenwater tegen te houden, drie maal dikker geworden.

Vernieuwde versie

Dit betekent dat de gehele SMV 10 vernieuwd dient te worden. De 57-jarige ouwe heeft in die jaren een aantal veranderingen of reparaties in het interieur gekregen. Het terug bouwen naar originele staat zal dus een bijna onmogelijke klus worden. Het streven is om er een fijne caravan van te maken met zoveel mogelijk originele trekjes. Dit geldt ook voor de kussens en bankbekleding die we vonden. Er zitten maar liefst drie verschillende soorten motieven en kleuren stof over elkaar verwerkt. Het wordt al een gigantische uitdaging om de SMV 10 weer veilig op de weg te krijgen. We hebben namelijk nog niets gezegd over de remmen. Hoewel, we kunnen één ding zeggen over de remmen: "Die doen het niet!". Dat geldt trouwens ook voor het dimlicht en de remverlichting. Kortom, het is een wrak waar ik me helemaal op kan uitleven!

Babbels 2020-2 Renovatie van SMV 10 bouwjaar 1963

De eerste SMV die kan vliegen

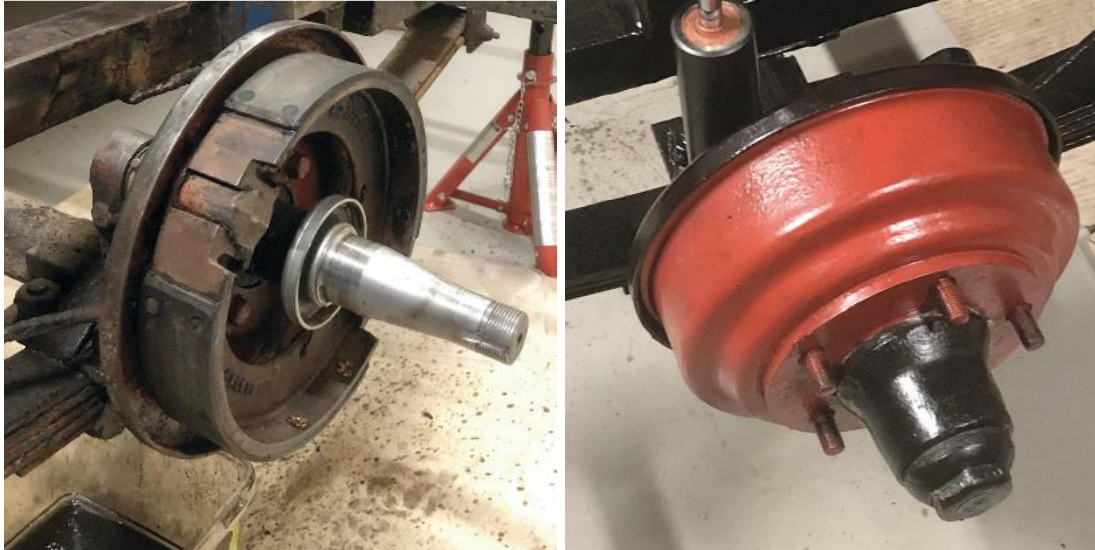
Het restauratieverhaal van een DSF lid heeft mijn ogen geopend. In een Babbels in 2019 stonden foto's van het caravanchassis zonder bovenbouw. Toen ik dat zag besloot ik hetzelfde te doen; alleen had ik onvoldoende ruimte. Wie niet sterk is moet slim zijn en zo beëindigde 'Fiona vliëgend aan het bordes'.

Duidelijk was dat het frame op sommige plaatsen gelast moest worden. Ja stoer maar ik heb nog nooit gelast. Dus eerst maar eens op zoek naar een lasapparaat. Mijn collega's adviseerden een Mig apparaat te kopen. Omdat het lasapparaat er niet meteen was, keek ik eerst wat er allemaal nog meer aan zo'n frame zit. Ach ja natuurlijk remmen, die willen misschien ook wat aandacht. Al snel was ik aan het sleutelen en kwam de remtrommel los. Nu heb ik niet veel verstand van remmen maar alles was zwart. De remschoenen zaten helemaal onder de rommel, smeer en bagger en waren zelfs niet meer zichtbaar. Het resultaat van een avond baggeren en poetsen was weer wat kleur en zichtbare remschoenen. Als alles zo vervuild is dan moet ook alles 'open'. Zo ook de schokbrekers en de oplooprem. Alle schokbrekers bleken eigenlijk stalen stokjes in een buisje. Kortom weer een nieuwe uitdaging om passende schokbrekers te kopen.

Het lasapparaat werd gekocht en o ja bij een MIG lasapparaat hoort ook nog een gasfles met Argon. Niet zo'n kleintje maar eentje van 10 liter en ik maar denken dat het met een klein flesje kon. Voordat gelast kon worden moest de handleiding worden doorgrond om te begrijpen hoe een lasapparaat werkt. Meteen oefenen om stalen profielen aan elkaar te lassen. Geregeld vielen er gaten in het staal maar op den duur lukte het stukken beter. Het chassis is weer op sterkte en in de lak gezet.

De zoektocht naar schokbrekers viel mee omdat de technische man van de DSF club, vertelde waar ik ze kon vinden. Het ziet er allemaal beter uit dan de roestige gevallen die er onder zaten. Gelijk maar de dissel aangepakt, alle smeernippels schoon gemaakt en voorzien van nieuw schoon bruin vet in plaats van zwart vet. Op den duur wordt het leuk als je steeds meer resultaat ziet. Het hele frame in de lak gezet, remmen afgesteld, alle schokbrekers geplaatst, de dissel weer gemonteerd. Het resultaat ziet er best goed uit. Het frame is nu gereed en vervolgens komt de 'samensmelting' van bovenbouw en chassis. Dus op naar deel 3 van de restauratie: het aluminium voor de vloer en wanden is al besteld.

Babbels 2020-3 Renovatie van SMV 10 bouwjaar 1963

Inmiddels zijn we al weer 9 maanden bezig aan een renovatie van een SMV10. Wat als een opknappertje werd gekocht en als eerste projectje bedoeld was, groeide al gauw uit tot een leerproject en levenswerk. Wie had verwacht dat Fiona (SMV10) er zo slecht er aan toe was! Ja, nou hoor ik natuurlijk een aantal mensen van de club zeggen "ik wist dat allang". Ik zal heel eerlijk zijn: dat wilde ik op dat moment niet horen! Nou ja laat ik zeggen dat ik het niet door had en gewoon wilde beginnen met een opknappertje.

Negen maanden en het einde is nog lang niet in zicht. Maar het chassis ziet er weer heel uit, gelast en geschilderd, nieuwe aluminium vloer en remmen die het doen. Niet alles liep volgens planning, ha!... alsof ik een planning heb maar als het aluminium niet geleverd wordt in verband met Covid-19 is dat toch lastig. Natuurlijk zijn er voldoende klussen te doen maar dan ben je overal mee bezig behalve wat jouw volgorde was. Na ruim een maand vertraging mocht ik het aluminium ophalen. Mooie platen van 2mx1m en 0.8 mm dik die de nieuwe buitenwand moesten worden.

De aluminium panelen naast de deur waren ooit eens betrokken bij een botsinkje. Er zat een scheur van de achterkant van de caravan tot aan de deur. Deze schade was redelijk zichtbaar gerepareerd en ik vond dat zo'n zichtbare reparatie makkelijk kon worden vervangen met de nieuwe aluminium platen. Een DSF lid belde me op om te melden dat er iemand een mooie deur aanbood op Marktplaats, hij kon mij vertellen dat het vervangen van zo'n aluminium plaat "even afzagen was en spijkeren maar". Dus dat klonk best hoopvol laat ik maar zeggen. Nu ken ik het DSF lid een beetje je weet nooit of hij het serieus meent, inmiddels weet ik dat er toch iets meer bij komt kijken! Er schijnt ook nog ergens een spatbord in te zitten dat gemaakt moet worden. O ja, er moesten ook nog twee ramen in de platen gezaagd; die vormden zich er niet vanzelf in. Nou de eerste nieuwe plaat was - gezien mijn enthousiaste wijze van werken - na vier keer te hebben gezaagd, geknipt en aan de slag met een slijpschijf, te kort. De tweede versie ging aanzienlijk beter.

Het plaatsen van de aluminium buitenwand viel wel een beetje tegen omdat de spijkers met het inslaan heen en weer veerde met het frame. Dan was er nog de ruimte tussen de platen, die op de randen van het aluminium open bleven staan. Het kostte enige energie om het allemaal een beetje strak te krijgen. Gelukkig werd ik op den duur geholpen door mijn liefvallige assistente waar je natuurlijk niet boos op kan worden als je haar voorzichtig moet vertellen dat ze op de spijkers moet slaan en niet er naast. Toch maar afgesproken dat ze van de afwerking is zoals de gordijnen en kussens (lekker stigmatiserend) maar wel beter voor het eindresultaat. Het heeft natuurlijk ook een voordeel, Fiona (SMV10) is door de extra deukjes wat authentieker geworden en als ik er nu zelf een deuk in maak kan ik altijd zeggen dat mijn assistente dat heeft gedaan. Hahaha.

Trots op het eindresultaat

De deskundigen zullen er best commentaar op hebben. Maar ik ben trots op wat we hebben bereikt. Inmiddels ben ik aan de achterkant begonnen, die was flink beschadigd door de botsing. En eigenlijk ben ik steeds meer benieuwd naar de historie van "Fiona". Waar komt ze vandaan, wat heeft ze allemaal meegemaakt, was het maar één botsing, etc. Dus als iemand informatie heeft over "Fiona" dan hoor ik dat graag. De gehele elektra wordt vervangen, mijn idee is om alle verlichting 12 Volt te maken en een aantal 220 Volt wandcontactdozen. De zevenpolige stekker had behoorlijk wat kleuren, dus die kleuren draden dan ook maar gekocht. Net een regenboog maar de pot met goud is nog niet gevonden.

